

Antoni Kunysz, Andrzej Koperski

Przemyśl m., ul. Krasińskiego i ul. Kosynierów

Informator Archeologiczny : badania 2, 278-279

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

się na tych terenach już w okresie rzymskim i był kontynuowany we wczesnym średniowieczu.

Stanowisko 3 - cmentarzysko

Odkryto 15 grobów ciałopalnych. Większość pochówków uległa uszkodzeniu na skutek różnorodnych prac ziemnych prowadzonych na tym terenie. W każdym grobie znajdowała się popielnica ze spalonymi kośćmi, a często też i inne naczynia towarzyszące tzw. "przystawki". Na podstawie wstępnej analizy ceramiki oraz obrządku pogrzebowego cmentarzysko to należy datować na przełom okresu halsztackiego i lateńskiego.

Z powodu różnorodności zjawisk osadniczych nawarstwionych we wsi Polany przewiduje się dalsze prowadzenie badań wykopaliskowych w tej miejscowości.

PRZEMYŚL m.

ul. Krasieńskiego i ul. Kosynierów

Muzeum Ziemi Przemyskiej

w Przemyśle.

Badania prowadził mgr Antoni Kunysz przy udziale mgr Andrzeja Koperskiego. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Ośrodek garncarski wczesnośredniowieczny.

W rejonie ulic Kosynierów i Krasieńskiego w obrębie nowo wzniesionego osiedla Przemyskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, w wyniku wykonywania tunelu ogrzewczego c.o. natrafiono na dalsze piece garncarskie. Piec nr 11 posiadał średnicę 120 cm, w ruszcie stwierdzono 6 otworów o wymiarach 10 x 9,5 cm. Ceramika, która wystąpiła w rejonie pieca pochodzi z okresu wczesnośredniowiecznego.

W pewnej odległości od pieca nr 11 natrafiono na piec nr 12. Badań w tym rejonie nie kontynuowano.

Prace badawcze na terenie osady należałoby przeprowadzić na szerszą skalę, gdyż jest to jeden z nielicznych w Polsce ośrodków produkcyjnych z doby wczesnośredniowiecznej. Dotychczasowy ratowniczy charakter prac uniemożliwił przebadanie wielu zagadnień związanych z pracą tego ośrodka garncarskiego.

PRZEWODÓW
pow. Hrubieszów

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Kutylowski. Finansował WKZ w Lublinie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko wczesnośredniowieczne /XII w./ i osada średniowieczna.

Badania podjęto na terenie zagrożonym eksploatacją piasku pod budowę drogi. Przekopano obszar o powierzchni 1 ara. Stwierdzono istnienie wczesnośredniowiecznego cmentarzyska szkieletowego, już w dużym stopniu zniszczonego założoną później osadą średniowieczną i intensywnymi pracami rolnymi.

Z dwu wykopów, z warstw niższych o głębokości od 40 do 80 cm, wydobyto dużą ilość fragmentów ceramiki datowanej roboczo na wiek XII oraz 4 niekompletne szkielety ludzkie. Warstwa kulturowa późniejsza zalegająca średnio do głębokości 40 cm, w dużym stopniu przemieszana, zawierała dużą ilość bardzo drobnych fragmentów ceramiki średniowiecznej, przepalone kamienie, kości zwierzęce oraz fragmenty przedmiotów żelaznych, trudnych do określenia ze względu na duży stopień zniszczenia przez rdzę. W trzech wypadkach zaobserwowano fakt przecięcia jamy grobowej, wczesnośredniowiecznej przez wkop